

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 15. november 2006

letnik XIV

št. 20

Mnenja komisij državnega sveta

Sklepi državnega sveta o obravnavanih vprašanjih in pobudah

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o usklajevanju transferov posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji** - nujni postopek, EPA 1092

Komisija za družbene dejavnosti je na 54. seji, 17. 10. 2006, obravnavala predlog zakona o usklajevanju transferov posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji, ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada Republike Slovenije, in **ga ni podprla**.

Komisija je bila seznanjena s pripombami Zakonodajno-pravne službe državnega zbora, katere v celoti podpira. Glede na to, da se pripombe nanašajo skoraj na vsak člen predloga zakona, komisija meni, da bi bilo potrebno zakon umakniti iz zakonodajnega postopka. Komisija predlaga, da se na podlagi konkretnih finančnih analiz po posameznih področjih socialnega varstva in socialne vključenosti posameznika, predloži ocena finančnih sprememb, ki bodo posledica novega načina usklajevanja socialnih transferov in to po posameznih skupinah prejemnikov. Šele nato naj se predlog zakona uskladi s socialnimi partnerji in vloži v zakonodajni postopek.

Zakon ne ureja vseh oblik socialnih pomoči in zato ponuja le parcialne rešitve.

Komisija meni, da bodo v primeru sprejetja takega predloga zakona državljanom odvzete že pridobljene in z zakoni zagotovljene socialne pravice, zato je pričakovati povečano število tožb, ki jih bodo prizadeti vložili na Ustavno sodišče Republike Slovenije.

Komisija nadalje ugotavlja, da predlog zakona ni usklajen v okviru Ekonomsko-socialnega sveta in poudarja, da je bil v državnem zboru ob obravnavi predloga zakona o spremembi zakona o višini povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov (ZPSDP-A) na 19. izredni seji, dne 27. 2. 1998, sprejet dodatni sklep, ki se glasi: "Državni zbor priporoča Vladi Republike Slovenije, da v bodoče pri vseh zakonih, katerih vsebina je povezana z vprašanji, ki se urejajo s kolektivnimi pogodbami ali drugimi oblikami sporazumevanja med socialnimi partnerji, v obrazložitvi zakona izrecno navede, ali je glede teh vprašanj dosežen sporazum s socialnimi partnerji. V kolikor pa ni dosežen, naj navede, kako in koliko časa je potekalo usklajevanje, nadalje katera so odprta in neusklajena vprašanja in kateri sporazumno dogovorjeni akti bi bili z morebitnim sprejemom zakona enostransko kršeni." Tako Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti kot Državni svet Republike Slovenije v svoji dolgoletni praksi sleherni predlog zakona, ki ni bil usklajen s socialnimi partnerji, nista podprla.

V razpravi so člani komisije opozorili tudi, da je mogoče pričakovati, da bo zakon povzročil nove krivice. Za večino prejemnikov različnih oblik socialnih pomoči, ki so jim

dodeljene v skladu z ustavnim načelom socialne države, se bo položaj poslabšal. Komisija ugotavlja, da so prejemniki socialnih pomoči v Republiki Sloveniji nemočne osebe v skrajni stiski in ne neopravičeni bogataši. Z dejanskim, nominalnim krčenjem socialnih pomoči, Republika Slovenija ne izpolnjuje obveznosti, ki jih je sama sprejela.

Komisija sicer podpira vrsto pozitivnih predlogov, med drugim tudi poenostavitev usklajevanja in izplačevanja socialnih transferov posameznikom in gospodinjstvom iz državnega proračuna, občinskih proračunov, iz blagajne obveznega zdravstvenega zavarovanja in iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, vendar pa komisija ugotavlja, da spremembe usklajevanj za posamezni socialni transfer niso utemeljene in da niso podprte s konkretnimi izračuni. Zaskrbljujoča je argumentacija, iz katere je razvidno, da je predlog zakona varčevalno naravnan, ker bo to varčevanje prizadelo veliko število upravičencev (denarno socialno pomoč prejema 60.000 upravičencev, dodatek za pomoč in postrežbo 26.000 upravičencev, prejemke iz naslova vojnih invalidnin 4.000 upravičencev, še večje je število otrok, ki prejemajo otroški dodatek – tudi potem ko smo odstopili od namere da uresničimo splošen in univerzalen otroški dodatek ...).

Prihranki po posameznih letih 2007, 2008 in 2009, ki jih predlagatelj navaja v obrazložitvi, so nejasno opredeljeni, vprašljivi, neprimerno visoki in strah zbujujoči. Povsem jasno kažejo na negativne socialne posledice za posameznike in gospodinjstva. Komisija tudi ne verjame ustni obrazložitvi predlagatelja, da bodo ti prihranki namenjeni varstvu starejših oseb, temveč meni, da bodo potrošeni v državotvorne namene za orožje.

Komisija prav tako ugotavlja, da bi bilo primerno v naslovu zakona dodati besedo "socialnih", tako da bi se naslov glasil: "Predlog zakona o usklajevanju socialnih transferov posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji".

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Doro Hvalica.

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k stališču Ministrstva za pravosodje do predloga Uredbe Sveta o spremembi Uredbe št. 2201/2003 glede pristojnosti in o uvedbi pravil v zvezi s pravom, ki se uporablja v zakonskih sporih z vidika skladnosti z načeli subsidiranosti in sorazmernosti, EPA 1121

Komisija Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 41. seji, dne 17. oktobra 2006, obravnavala stališče Ministrstva za pravosodje do predloga Uredbe Sveta o spremembi Uredbe št. 2201/2003 glede pristojnosti in o uvedbi pravil v zvezi s pravom, ki se uporablja v zakonskih sporih z vidika skladnosti z načeli subsidiranosti in sorazmernosti.

Predstavnici Ministrstva za pravosodje sta najprej navedli težave, ki jih lahko imajo mednarodni pari, ko se želijo razvezati. Te se nanašajo na težave glede uporabe prava, na nezadostno prilagodljivost za zakonca pri izbiri prava, na tveganje hitenja enega od zakoncev na sodišče ter na težave parov z različnim državljanstvom, ki živijo v tretjih državah. Predlog uredbe ne bo vplival na materialno nacionalno pravo, ampak le na kolizijska pravila glede uporabe prava v primeru mednarodnih razvez. Obstoječa pravna ureditev kolizijskih pravil na tem področju je različna, zato je težko predvideti, katero pravo se bo uporabilo v primeru mednarodnih razvez. Cilj navedenega predloga uredbe je okrepiti pravno varnost in predvidljivost. Predstavnici ministrstva sta še navedli, da je v primerjavi z Evropsko unijo, kjer je na letni ravni približno 170.000 mednarodnih razvez, v Sloveniji to število majhno in znaša 256 mednarodnih razvez. Glede na cilje, ki jih zasleduje predlog Uredbe, sta ocenili, da predlog akta ustreza zahtevam subsidiarnosti, saj ni pričakovati, da bi lahko države članice same, brez akta na ravni Skupnosti, rešile navedene težave. Predlog je skladen tudi z načelom sorazmernosti, saj so predlagana pravila omejena na razvezo in prenehanje zakonske zveze in ne posegajo v materialno pravo (npr. ureditev razveljavitve zakonske zveze).

Člani komisije so se v razpravi osredotočili na navezne okoliščine, ki bi lahko bile ključne za uporabo prava (kraj sklenitve zakonske zveze, državljanstvo ipd.). Nekatere navezne okoliščine izgubljajo na pomenu, še posebej kraj sklenitve zakonske zveze, saj tudi Slovenke in Slovenci uporabljajo različne kraje porok (npr. Havaji, Las Vegas), kar pa ne pomeni, da želijo uporabljati pravo kraja sklenitve poroke v primeru razveze. S predlogom uredbe se bo omejilo tudi možnost hitenja na sodišče (forum shopping), s katerim hitrejša stranka doseže, da postopek razveze poteka v njenem jeziku in z uporabo prava njene države. Poleg tega se bo spodbujalo večjo avtonomijo strank glede uporabe prava pri mednarodnih razvezah, tako da se bosta stranki lahko dogovorili, da želita v neki državi pri zakonski razvezi uporabiti pravo tretje države. Takšno ureditev člani komisije podpirajo.

Komisija je po koncu razprave sprejela naslednji

s k l e p

Komisija meni, da predlog Uredbe Sveta o spremembi Uredbe št. 2201/2003 glede pristojnosti in o uvedbi pravil v zvezi s pravom, ki se uporablja v zakonskih sporih, je v skladu z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti in podpira stališče Ministrstva za pravosodje do tega predloga Uredbe z vidika skladnosti z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti.

* * *

Za poročevalca je komisija določila predsednika komisije Vincenca Otoničarja.

Mnenje komisije za gospodarstvo in komisije za malo gospodarstvo in turizem k predlogu zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2007 in 2008 - nujni postopek, EPA 1093

Komisija za gospodarstvo in Komisija za malo gospodarstvo in turizem sta na skupni seji, dne 26. oktobra 2006, obravnavali predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2007 in 2008, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisiji sta predlog zakona načelno **podprli**.

Komisiji opozarjata na določbo 43. člena predloga zakona, s katero se sredstva za plače in nadomestila pripravnikov in sekundarijev v zdravstvu zagotavljajo iz sredstev Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. S tem se obveznost plačila za sekundarije in pripravnike v zdravstvu prenaša iz državnega proračuna v okvir sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja. S prerazporeditvijo sredstev in prenosom obveznosti iz proračuna v zdravstveno blagajno se komisiji ne strinjata.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za malo gospodarstvo in turizem Anton Kampuš.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o dopolnitvi zakona o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ - druga obravnava, EPA 1020

Komisija za družbene dejavnosti je na 55. seji, 25. 10. 2006, obravnavala predlog zakona o dopolnitvi zakona o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ. Predlog zakona je v zakonodajni postopek vložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona **podpira**. Z ureditvijo pravice do dodatka za pomoč in postrežbo ter letnega dodatka pod pogoji in v višini, kot je določena za uživalce pokojnin, ki so bile uveljavljene pri slovenskem nosilcu zavarovanja (4.b člen predloga zakona), predlog zakona popravlja vsaj del krivic, storjenim slovenskim državljanom, upokojenim v drugih republikah nekdanje SFRJ. Takšnih upravičencev do letnega dodatka je po podatkih Zavoda za zaposlovanje v Sloveniji trenutno 1.695.

Komisija se hkrati s podporo predlogu zakona zavzema za dodatno zakonsko ureditev problematike. Komisija podpira prizadevanja Društva slovenskih državljanov, upokojenih v drugih republikah nekdanje SFRJ. Društvo na sam predlog zakona sicer nima

pripomb, saj je predlog zakona posledica kompromisnega dogovora, opozarja pa na to, da obravnavani predlog zakona ne ureja njihovih težav dokončno in v celoti. Problem neenakopravnega obravnavanja je večplasten. Po eni strani so slovenski državljani, upokojeni v drugih republikah nekdanje SFRJ v diskriminirajočem položaju v primerjavi s slovenskimi državljani, upokojenimi na osnovi slovenskih zakonskih določb, po drugi strani pa so velike razlike v položaju tudi med samimi upravičenci. Obravnavani predlog zakona ureja predvsem socialni položaj skupine upravičencev, ki so upokojeni že dlje časa. Ne rešuje pa neenakopravnega položaja t.i. "mlajših upokojencev" (upokojevali so se po letu 1998 na osnovi Sporazuma o socialnem zavarovanju med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško) in položaja posameznih poklicnih skupin, kot so železničarji, vojaške osebe, cariniki ipd.

Komisija ugotavlja, da trenutna ureditev slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ, zagotavlja le izplačilo razlike med zneskom pokojnine, izplačane s strani republik nekdanje SFRJ, in zneskom najnižje pokojnine v Sloveniji. To sicer upravičencem zagotavlja določeno socialno varnost, vseeno pa prejemnike pokojnin iz republik nekdanje SFRJ, v primerjavi s prejemniki pokojnin na osnovi slovenske zakonodaje, postavlja v slabši položaj.

Komisija opozarja, da je Odbor državnega zbora za delo, družino in socialne zadeve do sedaj že dvakrat obravnaval tematiko zagotavljanja socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ. Na sejah dne 27. 5. 2004 in 7. 9. 2005 je ta odbor sprejel sklepe, ki v pomembnem delu še vedno niso realizirani. Komisija zato ugotavlja, da je z namenom celovite ureditve vseh problemov potrebno čim prej sprejeti poseben zakon. Postopki urejanja problematike so bili že do sedaj zelo dolgotrajni, z daljšanjem delovne dobe in prehodom na nov sistem določanja pokojnin, ki bo temeljil na celotnih vplačanih prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, pa se bo situacija še bolj zapletla.

Komisija zato podpira pozive k pripravi posebnega zakona o priznanju in odmeri pokojnin slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ. Takšen zakon bo moral temeljiti na priznavanju pokojnine kot pravice iz dela, katere temelj je delovna doba, in ne zgolj na načelu socialne pomoči. Delovna doba (npr. 10 let) bi namreč morala za državljana Republike Slovenije pomeniti enak vpliv na uveljavljanje pravice do pokojnine, ne glede na to, kje je bila ta delovna doba dosežena.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan.

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 61. seji, dne 5. 10. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodiščih, ki ga je po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije.

Najpomembnejši cilji in načela, ki jim sledi predlog zakona, so dopolnitev evidence učinkovitosti dela sodnikov in evidence učinkovitosti dela sodišč s podatki o številu rešenih in nerešenih zadev, ki so določene kot sodni zaostanek, s čimer se zagotavlja objektivnejša določitev števila sodniških mest na sodiščih in s tem enakomernejša porazdelitev obremenitev posameznega sodišča ter posredno objektivnejša določitev meril za najmanjši pričakovani obseg sodnikovega dela; krepitev vloge predsednika sodišča pri upravljanju sodišča, ki ga vodi, in sicer tako, da se nanj s personalnega sveta prenaša pristojnost postavljanja in odstavljanja vodje notranje organizacijske enote in pristojnost določanja letnega razporeda dela sodnikov; sprememba pogojev za imenovanje sodnih izvedencev; uvedba instituta "letečih spisov", ki bo zato, da bi se odpravili sodni zaostanki, omogočil enakomernejšo obremenitev sodišč istega položaja, s tem da bo lahko predsednik neposredno višjega sodišča na predlog sodišča, ki ima sodne zaostanke, prenesel pristojnost za sojenje v določenem številu zadev tudi brez soglasja strank na drugo manj obremenjeno stvarno pristojno sodišče na svojem območju; uskladitev s predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodniški službi glede določitve posebnih sodniških mest za medokrožne sodnike, ki jih uvaja omenjen predlog novele in uskladitev z drugimi zakoni (z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji - ZSOVA-B, Uradni list RS, št. 61/06, Zakonom o varstvu osebnih podatkov in Zakonom o kazenskem postopku).

Člani komisije na ta predlog zakona niso imeli pripomb, zato so ga po seznanitvi s strani predlagatelja soglasno **podprli**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Komisija za družbene dejavnosti je na 55. seji, 25. 10. 2006, obravnavala predlog zakona o Inženirski akademiji Slovenije, ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je v razpravi ugotovila, da bo IAS imela pomembno vlogo pri spodbujanju nadaljnega tehnološkega in gospodarskega razvoja Slovenije ter da bo z njeno ustanovitvijo vzpostavljena pravna ureditev, ki bo primerljiva s podobnimi evropskimi. Komisija je oblikovala naslednje **konkretne pripombe**:

K poglavju 2 - Poglavitne rešitve zakona:

V petem odstavku naj se glede pogojev za članstvo v IAS na koncu besedila v oklepaju za besedo "podjetja" doda še: "mentorstvo inženirjem, ki so se zaposlili v gospodarstvu".

V sedmem odstavku naj bodo glede članstva v IAS bolj poudarjeni inženirski kadri, ki so se izkazali z izrednimi rezultati dela v industriji, ne pa v izobraževanju na fakultetah.

K poglavju 6 - Druge posledice, kih jih bo imel sprejem zakona:

V drugem stavku naj se doda naslednje besedilo: "Te bodo omogočile proizvodnji s področij kemijskega inženirstva, **elekrotehnike, metalurgije, bioinženirstva, ekoinženirstva**, elektronike, informacijske tehnologije, računalništva, mehatronskih sistemov, strojništva, gradbeništva, **industrije gradbenih materialov ter ostalih kot kemijske, papirne**, lesne, tekstilne, farmacevtske, usnjarske in prehrabene industrije, kvalitetno in konkurenčno proizvodnjo novih visoko-tehnoloških proizvodov.

K 3. členu: (naloge IAS)

V sedmi alineji se na koncu doda naslednje besedilo: "**ter relevantnosti za slovensko gospodarstvo**".

Obrazložitev:

Dopolnitev je predlagana zato, da zagotovimo socializacijo slovenske javne RR sfere z okoljem in zagotovimo zviševanje dodane vrednosti slovenskih storitev in proizvodov.

K 16. členu: (prehodna določba)

V tretjem odstavku se za besedilom "Na ustanovni skupščini IAS postanejo" doda naslednje besedilo: "**na podlagi ponovne izvolitve po kriterijih, ki veljajo za nove člane**."

Obrazložitev:

Člani IAS morajo biti izvoljeni pod enakimi kriteriji, ki trenutno veljajo in so zapisani v 6. členu tega zakona, tako da nobeden ne more biti član avtomatično po svojem dosedanjem položaju.

* * *

Člani komisije so opozorili, da 6. člen določa v tretjem odstavku, da bodo pogoji za izvolitev v članstvo določeni v statutu IAS, vendar je treba izdelati kriterije v statutu tako, da bodo enakovredno zastopani strokovnjaki iz vseh treh področij iz 1. člena. Menili so, da naj bo mandat članov IAS, ki ga tudi določa statut, odvisen od dosežkov v določenem časovnem obdobju in se niso zavzemali za trajen mandat.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije prof. dr. Janvit Golob.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaščiti živali** - skrajšani postopek, EPA 1078

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 46. seji, dne 26.10.2006 obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaščiti živali, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predlog zakona je potreben zaradi dodatnih pravil zaščite živali, saj je potrebno uskladiti določene definicije in dopolniti poglavja o prevozu živali ter poskusih na živalih. Glede nevarnih živali je zakon o zaščiti živali sicer opredelil, katere živali se štejejo za nevarne in dolžnosti, ki jih morajo v zvezi z nevarnimi živalmi zagotoviti skrbniki živali, ni pa predvidel postopkov za odvzem in usmrnitev nevarnih psov, ki povzročijo smrt ali posebno hude telesne poškodbe ljudem ter ravnanja s temi psi. S predlogom zakona se usklajujejo definicije z zakonom o veterinarskih merilih skladnosti, določbe o prevozu živali in poskusih na živalih pa s predpisi EU. Urejajo se tudi postopki v zvezi z nevarnimi psi tako glede fizičnega varstva, obveznosti šolanja in postopki v zvezi z usmrčitvijo nevarnih psov. Hkrati se kazenske določbe usklajujejo z določbami zakona o prekrških.

V razpravi so člani komisije ocenili, da so že s sedaj veljavnim zakonom občinam naložene obveznosti in naloge, za katere država občinam ni zagotovila dodatnih finančnih sredstev. Ta sprememba zakona to samo potrjuje, čeprav so nekatere občine že zagotovile zavetišča skladno z zakonom o zaščiti živali iz leta 1999, veliko pa je občin, ki pa teh obveznosti niso izpolnile. Občine, ki imajo zagotovljena predpisana mesta v zavetišču, imajo stroške ne samo z najemninami, temveč tudi z oskrbo nameščenih živali, tako psov kot tudi mačk. Dogaja se tudi, da so živali namerno puščene na določenem območju v določeni občini, za katero je znano, da

ima urejeno razmerje z zavetiščem. Postavlja se tudi vprašanje, zakaj nekatere občine ne morejo pridobiti podatkov o lastnikih psov, na podlagi katerih bi v svojih odlokih lahko uredile plačilo letnih pristojbin lastnikov živali, ta sredstva pa bi porabile za kritje stroškov v zavetišču.

Področje ravnanja z nevarnimi živalmi, predvsem psov, mora biti posebej opredeljeno v tem zakonu, predvsem zaradi določitev odgovornosti lastnikov psov, ki povzročijo smrt ali posebno hude telesne poškodbe ljudem ter ravnanja s temi psi. Ob tem je potrebno poudariti, da obstajajo razlike med vaškim in mestnim življenjem; razumljivo je, da mora lastnik v mestu pse na javnem kraju voditi na vrvici, na podeželju, na osamljeni kmetiji pa se postavlja vprašanje, ali bi moral biti pes na vrvici, zato je prevladalo prepričanje, da bi zadostovale že opozorilne table predvsem tam, kjer na velikih kmetijah ni ograje.

Po seznanitvi s predlogom zakona s strani predlagatelja in opravljeni razpravi je komisija predlog zakona **podprla**.

Komisija se je seznanila tudi s **pripombo** Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije k **14. členu** predloga zakona ter predlaga, da jo predlagatelj v nadaljnji fazi zakonodajnega postopka preuči:

Drugi odstavek 14. člena se nadomesti z naslednjim besedilom:

"Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko upravni organ, pristojen za veterinarstvo, z odločbo v upravnem postopku dovoli poskuse iz prejšnjega odstavka, če se izvajajo v visokošolskih zavodih po predpisih, ki urejajo visoko šolstvo ali raziskovalnih organizacijah po predpisih, ki urejajo raziskovalno dejavnost in so nujni za pridobitev znanj, ki jih pri svojem delu potrebujejo posamezni poklici in če namena poskusov ni mogoče doseči s pomočjo drugih učnih pripomočkov (film, slika, modeli, preparati in podobno)."

Obrazložitev:

S predlagano spremembo 14. člena se omogoča izvajanje poskusov na živalih tudi za izobraževanje ostalih poklicev, kot so biologi, farmacevti, zootehniki in njim sorodni poklici in ne samo veterinarjev in zdravnikov. Neustrezno je zakonsko omejevati, za katera visokošolska izobraževanja je dovoljeno izvajati poskuse na živalih. S takšno določbo omejujemo kvaliteto visokošolskega izobraževanja za posamezne poklice, kar pa ne sme biti cilj zakona, ampak se moramo truditi, da bo kakovost izobraževanja na čim višjem nivoju. Predlagano besedilo drugega odstavka ne določa poklicev, za katero izobraževanje je dovoljeno izvajanje poskusov na živalih, ampak bo pristojen organ na zahtevo visokošolske organizacije v upravnem postopku odločil, ali so poskusi za izobraževanje v posameznem poklicu nujno potrebni ali ne in temu ustrezno izdal odločbo.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o državljanstvu Republike Slovenije** - druga obravnava, EPA 979

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 62. seji, dne 7. 11. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o državljanstvu Republike Slovenije, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Bistvena novost predlagane spremembe zakona je sprememba, ki zadeva *prenos stvarne pristojnosti* v postopkih pridobitve in prenehanja državljanstva Republike Slovenije *na upravne enote, medtem ko bo ministrstvo za notranje zadeve, postavilo v vlogo »nadzornega«* organa, ki bo v teh postopkih opravljalo revizijo.

Dosedanja praksa izvajanja zakona naj bi kazala, da je zaradi večje pravne varnosti »uporabnikov« in posledično temu *preprečitve različne razlage in uporabe v praksi* (kar je še zlasti pomembno ob upoštevanju dejstva, da predlagana sprememba pooblastilo za odločanje dejanj v postopkih pridobitve in prenehanja državljanstva Republike Slovenije daje upravnim enotam), *potrebno določiti vsaj okvirno vsebino nedoločnim pravnim pojmom*, ki jih določa zakon (pojem dejansko življenje v Republiki Sloveniji; pojem zagotovljene materialne in socialne varnosti), ter *na novo postaviti nekatere rešitve v zakonu, ki so dopuščale različno razlago* (pogoji za priglasitev osebe stare med 18 in 36 let).

Prenos stvarne pristojnosti v postopkih pridobitve in prenehanja državljanstva Republike Slovenije na upravne enote naj bi zasledoval koncept teritorialne dekoncentracije državne uprave t.j. prenos opravljanja nalog iz državne pristojnosti centralnega organa na državne upravne organe organizirane po teritorialnem principu (upravne enote). S predlagano rešitvijo sprememba zasleduje zlasti temeljni cilj, *ustvarjanje enotne prakse* in posledično temu *preprečevanje možnosti neenakega odločanja v podobnih primerih, kar povečuje pravno varnost posameznika*.

Predlog zakona skuša s prisego oplemenititi odnos do državljanstva, vendar po drugi strani s prenosom pooblastil na upravne enote deluje proti tem prizadevanjem, ki jih skuša uveljaviti. Prav tako ni jasen razlog uvajanja sorodstvene linije v ravni črti do četrtega kolena, saj takšna povezava vsebuje pravzaprav že vse slovenske izseljence.

Predlagatelj zakona izven celotnega leporečja prepušča temeljno rešitev zakona - *prenos pristojnosti na upravne enote - popolnoma nepojasnjeno*. Tudi v

obrazložitvi predloga zakona, ki je k vsem členom zelo obširna, pri glavnem, tj. 7. členu določa le, da "predlagana določba 27. člena določa na prvi stopnji upravne enote kot stvarno pristojne organe za vodenje in odločanje v postopkih pridobitve in prenehanja državljanstva Republike Slovenije (razen v postopku pridobitve državljanstva Republike Slovenije na podlagi 13. člena zakona)".

Vse lepo zveneče besede predlagatelja, od "preprečitve različne razlage in uporabe v praksi, določitev okvirne vsebine nedoločnim pravnim pojmom, nova postavitve rešitev v zakonu, ki so dopuščale različno razlago, ustvarjanje enotne prakse, do preprečevanja možnosti neenakega odločanja v podobnih primerih, kar povečuje pravno varnost posameznika" pozabljajo, da je do sedaj odločal o pridobitvi državljanstva *en sam organ v Republiki Sloveniji* - tj. ministrstvo za notranje zadeve (razen ugotovitvene odločbe, ki je v pristojnosti upravne enote).

Že po sedaj veljavnem zakonu so se prošnje za pridobitev državljanstva z naturalizacijo vlagale pri upravni enoti; sedaj se bodo še reševale, ministrstvo pa bo opravljalo le revizijo in dajalo soglasje k odločbi upravne enote. Pri delu ministrstva torej ni videti bistvene razlike, saj bo moralo vsak postopek preveriti enako kot je do sedaj samo vodilo postopek (skrajšan bo le čas potreben za pisanje in čakanje na dopolnitve vlog ter pisanja odločb v primerih zavrnitve). Nedvomno pa se bo povečalo delo upravnih enot; pojavile se bodo potrebe po večjih sredstvih, osebju, prostoru ipd. V predlogu zakona se predlagatelj nikjer ne ukvarja z vprašanjem, ali bodo upravne enote delo zmogle ali ne.

Tudi v primerjalnopравни ureditvi za prenos odločanja na najnižje državne organe na lokalnem nivoju, ni opore. Na Švedskem je centralni organ vlade za tujske zadeve *Ministrstvo za migracije*, ki je tudi pristojno za reševanje zahtevkov za pridobitev državljanstva z naturalizacijo, kot tudi zahtevkov za odpust iz državljanstva. V Nemčiji je odločanje o zahtevkih za pridobitev državljanstva z naturalizacijo in zahtevkov za prenehanje državljanstva urejeno na deželni ravni, o *zahtevkih pa odloča deželna vlada*. Na Češkem o pridobitvi državljanstva odloča *ministrstvo*, vloga pa se poda pri pristojnem organu, kjer ima prosilec stalno prebivališče. V Estoniji mora prosilec k vlogi priložiti vsa dokazila, ki so natančno navedena v samem zakonu o državljanstvu, o *prošnji pa odloča vlada*. Predlog zakona je tako glede prenosa pristojnosti na nižje organe **unikat** tudi v primerjalnopravnem smislu, saj imajo državljanstvo v drugih državah za preveč pomembno stvar, da bi ga zaupali najnižjim državnim nivojem. Zakon se ne opredeli do pokrajin, kot možnih institucijah, ki bi še lahko odločale o pridobitvi državljanstva (podobnost z deželno vlado). Prav tako ni smiselno, da se v času ustanavljanja pokrajin prenaša pristojnosti na upravne enote, če se jih bo z uvedbo pokrajin preneslo na njih.

Če en sam organ ni mogel vzpostaviti znotraj njega enotne upravne prakse, enotne razlage in uporabe v praksi in enakih odločitvah v enakih primerih, potem ni jasno, kako mu bo to uspelo še pri koordinaciji 58 upravnih enot. Odločanje o državljanstvu države je po mnenju komisije preveč odgovorno dejanje, da bi ga prepustili upravnim enotam, čeprav bo revizijo še vedno opravljalo ministrstvo. Tako sploh ni videti razloga za prenos na upravne enote, kjer naj bi zasledoval "koncept teritorialne dekoncentracije državne uprave".

Koncept teritorialne dekoncentracije je po svoji besedi in brez razlogov enako prazna beseda, kot če uporabljamo koncept centralizacije državne uprave. Sama po sebi ne povesta še ničesar o svoji vsebini in razlogih za eno ali drugo rešitev. Koncept teritorialne dekoncentracije državne uprave le zveni malenkost "bolj demokratično", ki lahko ob praksi pokaže (kot vsaka stvar) tudi svoje nasprotje.

* * *

Komisija je po razpravi sprejela naslednja **sklepa**:

1. Komisija pozdravlja večanje pomena in pozitivnega odnosa do državljanstva.
2. Komisija **ne podpira** prenosa pristojnosti na upravne enote za odločanje o pridobitvi državljanstva in predlaga črtanje vseh členov, ki se nanašajo na prenos takih pristojnosti.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o referendumu in ljudski iniciativi** - druga obravnava, EPA 1091

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 62. seji, dne 7. 11. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o referendumu in ljudski iniciativi, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Razlogi za spremembe in dopolnitve zakona so odločba Ustavnega sodišča št. U-I-217/02 z dne 17.2.2005 (Uradni list RS, št. 25/04) s katero je ustavno sodišče razveljavilo določbe 2. oddelka II. poglavja ZRLI v delu, v katerem se nanašajo na predhodni zakonodajni referendum; novi 3.a člen Ustave RS, ki je v naš pravni sistem uvedel novo obliko referenduma, to je referendum o prenosu izvrševanja dela suverenih pravic na mednarodne organizacije oziroma o vstopu v obrambno

zvezo – referendum o mednarodnih povezavah; kot tretji razlog pa je navedena potreba po odpravi nekaterih drugih pomanjkljivosti zakona, po natančnejši ureditvi referenduma o spremembi ustave in nekaterih drugih določb ZRLI, ki omogočajo ali bi lahko omogočale nekatere zlorabe referenduma, neracionalno ravnanje in nepotrebno oviranje zakonodajnega postopka.

Komisija je predlog zakona **podprla**, ob tem pa je podala naslednje **pripombe**:

V prvem odstavku 11. člena predloga se za besedo "zakona" doda vejica in črta beseda "ali", za besedo "vlade" pa se doda besedilo "**ali državnega sveta**".

O b r a z l o ž i t e v

Predlog zakona spreminja dosednji 11. člen ZRLI (Državni zbor lahko razpiše zakonodajni referendum na svojo pobudo. Predlog, naj državni zbor razpiše zakonodajni referendum, lahko da vsak poslanec) in v enem delu dviga prag za pobudo iz enega poslanca na najmanj desetih poslancev, v drugem pa pobudo širi še na poslanske skupine, predlagatelja zakona in Vlado Republike Slovenije.

Glede na odločitev predlagatelja, da bo pobudo razširil še na predlagatelja zakona in vlado, ni videti nobenega razloga, da ne bi pobude za razpis zakonodajnega referenduma razširil še za Državni svet Republike Slovenije (lahko tudi za predsednika republike), ki je po uvrstitvi v Ustavo naveden pred Vlado Republike Slovenije. *Zahteva državnega sveta po ponovnem odločanju državnega zbora o sprejetem zakonu iz 97. člena Ustave in zahteva po razpisu zakonodajnega referenduma iz 90. člena Ustave sta močnejši upravičenji državnega sveta, zato ni videti razloga, da ne bi mogel imeti na voljo tudi "šibkejše" pobude (predloga) za razpis zakonodajnega referenduma, na katero je državni zbor vezan le toliko, da mora o njej odločiti. Ker je Vlada Republike Slovenije večinska predlagateljica zakonov, se nameravani predlog izkaže za njeno orožje, ki ga ima na voljo proti državnemu svetu (če bi bil predlagatelj zakona državni svet), medtem ko takšnega ukrepa nima na voljo državni svet v primeru Vlade kot predlagateljice zakonov.*

* * *

Komisija je ob obravnavi 20. člena predloga zakona predlagala naslednjo **pripombo**:

Rešitev I.

V prvem odstavku 20. člena predloga se črta besedna zveza "ali zaradi zavrnitve zakona".

Rešitev II.

V prvem odstavku 20. člena predloga se za besedo "odloči" doda besedna zveza "ali da mnenje".

V tretjem odstavku 20. člena se za besedo "zahtevi" doda "ali mnenju".

O b r a z l o ž i t e v

Po predlogu zakona bi lahko državni zbor od ustavnega sodišča nemudoma zahteval, naj odloči o domnevni protiustavnosti zahteve za razpis referendumu, ker bi menil, da bodo z odložitvijo uveljavitve zakona ali zaradi zavrnitve zakona lahko nastale protiustavne posledice.

Predlog že vnaprej predvideva možno zavrnitev zakona na referendumu in izogib referendumске volje v odločitvi ustavnega sodišča, ki bi ugotovilo protiustavne posledice.

V Sloveniji ima oblast ljudstvo. Državljeni in državljanke jo izvršujejo neposredno in (šele nato op.) z volitvami po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (3. člen Ustave). Referendum je najvišja oblika neposredne demokracije in načela suverenosti ljudstva, zato obstaja velik dvom v pravilnost predlagane rešitve, po kateri bi ustavno sodišče odločalo proti lastnemu ljudstvu. Če je ljudstvo na eni strani toliko močno, da lahko odloča o spremembah ustave, po kateri odloča ustavno sodišče (konec koncev tudi o ukinitvi njega samega), ne sme biti po drugi strani oslABLjeno do te mere, da bi ustavno sodišče strlo voljo ljudstva.

Besedna zveza "protiustavne posledice" sama po sebi kliče k aktivizmu sodišča, ki bo moralo v vsakem konkretnem primeru odločiti o teži posledic, kdo so potencialni oškodovanci, kaj pravzaprav predstavljajo, kako daleč lahko o njih odloča (so posledice verjetne, gotove, možne, nedvoumne ipd.), da ne pride do skrajnih meja možnega in predstavljivega (*reductio ad absurdum*).

Možen kompromis je v predlagani drugi rešitvi, po kateri bi lahko ustavno sodišče dalo mnenje o protiustavnih posledicah, ki bi lahko nastale zaradi zavrnitve zakona. Mnenje kot nova pristojnost *sui generis* ustavnega sodišča, bi tudi njega razrešila velikega pritiska na njegovo delo, po drugi strani pa bi mnenje služilo kot velika dodatna opora pri (pravilnem) odločanju volivcev.

Nadaljnja rešitev bi bila tudi, da bi **že zakon vseboval primere, v katerih bi bil referendum nedopusten** (npr. davki, proračun ipd.). Tako ne bi ustavno sodišče nosilo celotnega bremena na svojih ramenih.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k predlogu finskega predsednika Velikega odbora za evropske zadeve Jarija Vilena glede sofinanciranja stalnega predstavnika v Sekretariatu COSAC-a

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - ZDSve-UPB1) je **Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve** sprejela naslednje

Na pripravljalnem zasedanju COSAC-a septembra 2006 smo se s predsednikom finskega Velikega odbora za evropske zadeve Jarijem Vilenom dogovorili o naslednjih korakih do končnega dogovora o sofinanciranju stalnega predstavnika v Sekretariatu COSAC-a. Večina delegacij je pozdravila finski predlog, v katerem je zapisana pobuda po čimprejšnji ureditvi vprašanja financiranja stalnega predstavnika v Sekretariatu COSAC-a, ki je bil v prejšnjih dveh mandatih izključno strošek za parlament, od koder je bil stalni predstavnik (v letih 2004-2006 je celotne stroške za plačo stalnega predstavnika kril danski parlament, v letih 2006-2008 pa finski parlament). Da bi zagotovili nemoteno imenovanje naslednjega stalnega predstavnika v Sekretariatu COSAC-a, saj se trenutni predstavnici mandat izteče 16. 1. 2008, finsko predsedstvo predlaga sofinanciranje stroškov za stalnega predstavnika v Sekretariatu. Oblikovala naj bi se tako imenovana koalicija voljnih, ki predstavlja tiste parlamente, ki želijo sofinancirati stalnega predstavnika v Sekretariatu. Vsak parlament bi pokrival sorazmeren del stroškov plače stalnega predstavnika, ki znašajo na letni ravni približno 80.000 €. Tako bi vsak parlament plačal med 3.000 € in 8.000 € - odvisno od tega, koliko parlamentov se bo odločilo, da pristopi k sporazumu o plačevanju stalnega predstavnika. Sporazum naj bi zaživel, če bi takšen način podprlo najmanj deset parlamentov.

Komisija Državnega sveta za evropske zadeve se je seznanila in podprla sklep Odbora Državnega zbora za zadeve Evropske unije, ki ga je Odbor sprejel na 58. redni seji dne 8. septembra 2006 in se glasi:

"Odbor za zadeve Evropske unije podpira predlog finskega predsedstva COSAC-a glede sofinanciranja mesta stalnega predstavnika v Sekretariatu COSAC-a. Odbor za zadeve Evropske unije podpira solidarnostno načelo glede bodočega urejanja tega vprašanja in se zavzema za prispevek vseh nacionalnih parlamentov k skupni vsoti predvideni za sofinanciranje stalnega predstavnika v Sekretariatu COSAC-a."

Glede na to, da sta tako Državni zbor kot tudi Državni svet pripravljena plačevati prispevek za stalnega predstavnika v Sekretariatu COSAC-a, je potrebno določiti ključ, po katerem bi razdelili navedeni znesek (od 3.000 do 8.000 €) med oba domova parlamenta. Po mojem Komisije bi bilo najbolje, če se znesek deli po ključu udeležbe članov na zasedanjih COSAC-a, kjer se srečanj udeležujejo štirje člani Državnega zbora in dva člana Državnega sveta. Državni svet bi torej plačeval enkrat nižji znesek od zneska Državnega zbora.

* * *

Za poročevalca je komisija določila predsednika komisije Vincenca Otoničarja.

Mnenje komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k predlogu zakona o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij (ZOUPAMO) - druga obravnava, EPA 1073

Komisija Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 42. seji, dne 7. novembra 2006, obravnavala predlogu zakona o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije posredovala v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Obrazložitev predlagatelja je podala predstavica Ministrstva za zunanje zadeve, ki je izpostavila pravne podlage za izvajanje sankcij ter predstavila bistvene elemente, ki jih predlagani zakon vsebuje.

V razpravi je bil dan odgovor na vprašanje predsednika komisije glede sestave stalne koordinacijske skupine iz 7. člena predloga zakona. Pojasnjeno je bilo, da je že obstoječe vladno telo sestavljeno na principih, ki omogočajo kar največjo strokovnost in odgovornost pri sprejemanju odločitev.

V nadaljevanju razprave v komisiji niso bile podane nobene konkretne pripombe k predlogu zakona.

Po končani razpravi je komisija sprejela naslednje mnenje:

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za mednarodne odnose in evropske zadeve podpira predlog zakona o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij.

* * *

Za poročevalca je komisija določila predsednika komisije Vincenca Otoničarja.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PROMET NA

na vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede dolenskega kraka avtoceste

Spoštovani mag. Adolf Zupan, na vaše vprašanje glede dolenskega kraka avtoceste vam podajam naslednji odgovor.

Zadnja avtocestne odseka na dolenskem avtocestnem kraku sta bila umeščena v prostor s sprejemom uredb o državnem lokacijskem načrtu za avtocesto na odseku Pluska - Ponikve in na odseku Ponikve - Hrastje. Uredba o državnem lokacijskem načrtu za avtocesto na odseku Pluska - Ponikve (mimo Trebnjega) je bila objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije št. 78/2006 dne 25.7.2006, Uredba o državnem lokacijskem načrtu za avtocesto na odseku Ponikve - Hrastje pa v Uradnem listu Republike Slovenije št. 85/2006 dne 10.8.2006. S sprejemom obeh uredb na Vladi Republike Slovenije so bili dani pogoji za nadaljnje aktivnosti pri pripravi na gradnjo in samo gradnjo teh dveh še ne zgrajenih odsekov na dolenskem avtocestnem kraku (poleg odseka Lešnica - Kronovo, ki je v gradnji), ki sta predvidena za izgradnjo do konca leta 2008.

Izgradnja avtocestnih odsekov Pluska - Ponikve in Ponikve - Hrastje, kot tudi odseka Lešnica - Kronovo, je vključena v Letni plan razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2006. Po sprejemu uredbe o državnem lokacijskem načrtu se in investicijska dokumentacija tako, da so izdelani projekti za predor Leščevje in dva večja premostitvena objekta in so trenutno v recenziji. Postopek javnega naročila za gradnjo teh treh objektov se bo pričel konec oktobra 2006. Za traso avtoceste bodo projekti predvidoma izdelani konec oktobra. Recenzije se bodo izvajale v novembru 2006, razpis za traso in spremljajoče ureditve se bo začel v decembru 2006. V izdelavi je investicijski program. V teku je tudi izbira izvajalca za odkupe zemljišč in drugih nepremičnin.

Dela za izgradnjo zadnjih še ne zgrajenih odsekov dolenskega avtocestnega kraka intenzivno potekajo s ciljem izgradnje do konca leta 2008.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 16/06.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** Interesne skupine lokalnih interesov in Interesne skupine kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev **v zvezi s prodajo Ljubljanskih mlekarn tujemu kupcu**

Državni svet Republike Slovenije je na 47. seji, dne 11. 10. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval **pobudo Interesne skupine lokalnih interesov in Interesne skupine kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev** v zvezi s prodajo Ljubljanskih mlekarn tujemu kupcu ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira pobudo in poziva Vlado Republike Slovenije in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da preprečita prodajo Ljubljanskih mlekarn tujemu kupcu zaradi ohranitve nacionalnega interesa proizvodnje mleka v Republiki Sloveniji in da se Ljubljanske mlekarnе uvrstijo na seznam podjetij nacionalnega interesa.

Obrazložitev:

Objavo za javno zbiranje ponudb za nakup delnic oz. 54,07 % deleža v Ljubljanskih mlekarnah je objavil NFD Holding v svojem in v imenu družb NFD 1, Zvon, Ena Holding, Jata Emona, Zvon Ena ID in Mlekodel. Oglas se je iztekel 30. septembra 2006, prispela pa je le ponudba srbsko-angleške družbe Salford. Podjetje Zenos, ki je tudi Salfordov lokalni partner, je edino podjetje, ki je oddalo ponudbo za nakup delnic oz. 54,07 % deleža v Ljubljanskih mlekarnah. Finančna družba NFD Holding je upravo Ljubljanskih mlekarn uradno seznanila z rezultati objavljenega povabila za javno zbiranje ponudb za nakup omenjenega deleža v največji slovenski mlekarni.

Kot je znano, se je rok za oddajo ponudb za nakup večinskega deleža v Ljubljanskih mlekarnah iztekel v soboto, dne 30. septembra 2006. Svoje deleže v Ljubljanskih mlekarnah so se še pred objavo ponudbe NFD Holdinga odločili prodati tudi Kapitalska družba (KAD), Slovenska odškodninska družba (SOD), Borzno posredniška družba KD in KD Holding, ki imajo v družbi skupaj 17,89 % lastniški delež.

Pogajanja o nakupu 54,07 % deleža v Ljubljanskih mlekarnah med prodajalci in Salfordom bi se naj začela v ponedeljek, dne 9. oktobra 2006. Predstavniki podjetja Zenos, ki zastopa interese mednarodnega sklada za upravljanje podjetij Salford, so predstavnikom skupine podjetij, zbranih okoli NFD Holding, v sredo že predstavili okvire svoje ponudbe ter pregledali pravne vidike posla, potrebne za začetek pogajanj.

Slovenski kmetje in proizvajalci mleka z zaskrbljenostjo spremljajo dogajanja v povezavi s prodajo večinskega deleža v Ljubljanskih mlekarnah, saj edini kupec, ki je predal ponudbo, kot tujec ni povezan s slovenskim kmetijstvom. Zato je vprašljiva prihodnost proizvodnje in odkup mleka slovenskih proizvajalcev, zato se pričakuje, da ima država ob tem koraku tudi v okviru tržnega reda za mleko že pripravljene rešitve za ukrepanje v

primeru krize pri odkupu mleka slovenskih proizvajalcev. Prav tako ni bilo pričakovati, da bo Mlekodel, ki zastopa zadružni del, prodal svoj delež v Ljubljanskih mlekarnah, kar lahko v prihodnje napoveduje tudi nezaupanje v zadružni sistem. Velja opozoriti, da je Slovenija država s pretežnim deležem trajnih travinj z več kot 85 % ozemlja, ki ima status območja s težjimi pridelovalnimi razmerami, kjer je možna samo živinoreja, pretežno govedoreja, česar bi se morala zavedati tako država kot Mlekodel.

Prireja mleka marsikje poteka na absolutnem travinju, kjer ni drugih alternativnih možnosti; obstaja vprašanje, če bo tuj lastnik še pripravljen vzdrževati mrežo mlečnih prog po hribih, kjer so količine manjše, stroški zbiranja pa večji. Naslednja nevarnost, ki se poraja, je v tem, da se premalo upošteva, da lahko tuj lastnik organizira neposreden odkup mleka mimo zadrug, izguba dohodka za zadruge pa bi bila dvakratna, saj ne bo posla z mlekom, manj pa ga bo tudi z repromaterialom.

Ljubljanske mlekarnе sodijo med podjetja strateškega pomena za Slovenijo, saj v Sloveniji na področju prodaje mleka obvladujejo med 55 in 65 % trga, zato bi bilo najboljše, če bi največja slovenska mlekarna ostala v domačih rokah. Pripravljajo se tudi obsežni finančni programi o regionalnem razvoju in ohranjanju podeželja, kjer je prireja mleka pomemben dejavnik, zato bi morala Vlada Republike Slovenije to upoštevati. Nenazadnje je od proizvodnje in predelave mleka v slovenskem prostoru odvisnih med 40 in 50.000 ljudi, zato preseneča prodaja deleža, ki ga ima v lasti država.

* * *

Državni svet Republike Slovenije poziva Vlado Republike Slovenije in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da pobudo proučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanjo v roku 30 dni odgovorita.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

Na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča glede porabe proračunskih sredstev

Prejeli smo vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča glede porabe proračunskih sredstev. V nadaljevanju vam posredujemo odgovor na vprašanje o porabi proračunskih sredstev s strani javnih agencij.

Javna agencija RS za podjetništvo in tuje investicije

S Sklepom o preoblikovanju Pospesovalnega centra za malo gospodarstvo v Javno agencijo Republike Slovenije za podjetništvo in tuje investicije (Uradni list RS, št. 73/05) se je Pospesovalni center za malo gospodarstvo preoblikoval v javno agencijo. Z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 82/05) je bila s 1. januarjem 2006 v Javno agencijo RS za podjetništvo in tuje investicije (v nadaljnjem besedilu: JAPTI) vključena še Agencija RS za gospodarsko

promocijo in tuje investicije, ki je bila do takrat organ v sestavi Ministrstva za gospodarstvo.

V letu 2005 je bilo za pokrivanje tekočih odhodkov JAPTI porabljeno 111.836 tisoč SIT sredstev državnega proračuna, medtem ko je bilo za investicijske odhodke porabljeni 4.000 tisoč SIT. Za izvajanje dogovorjenih programov posameznih ministrstev in mednarodnih prejemkov je JAPTI pridobil 1.189.106 tisoč SIT sredstev iz proračuna. Za izvajanje mednarodnih projektov pa je prejel 66.652 tisoč SIT neproračunskih sredstev.

V proračunu za leto 2006 je za delovanje JAPTI načrtovano 572.644 tisoč SIT, s prerazporeditvami pravic porabe med letom se je dodatno zagotovilo še 21.100 tisoč SIT. JAPTI bo v letu 2006 izvajal programe Ministrstva za gospodarstvo (podporno okolje za malo gospodarstvo, internacionalizacija, gospodarska predstavništva, inovacijsko okolje), Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve (priprava brezposelnih na zaposlitev), Ministrstva za šolstvo in šport (promocija izobraževalne dejavnosti) ter Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo (e-poslovanje), v skupni ocenjeni višini 2.197.316 tisoč SIT.

Do 30. septembra 2006 je bilo za delovanje JAPTI porabljeno 420.781 tisoč SIT proračunskih sredstev, od tega 4.837 tisoč SIT za investicijske odhodke.

Javna agencija za raziskovalno dejavnost RS

Javna agencija za raziskovalno dejavnost RS (v nadaljnjem besedilu: ARRS) je pričela s poslovanjem 1. oktobra 2004 in do konca leta 2004 vzpostavila celoten normativni, organizacijski, strokovni in izvedbeni sistem delovanja za izvajanje nalog iz svojega področja. Agencijo je ustanovila Republika Slovenija s Sklepom o ustanovitvi Javne agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 123/03) za trajno opravljanje z zakonom določenih nalog v javnem interesu z namenom, da zagotovi trajno, strokovno in neodvisno odločanje o izbiri programov in projektov, ki se financirajo iz državnega proračuna in drugih virov financiranja.

V letu 2004 je ARRS za delovanje prejela iz državnega proračuna sredstva v višini 100.136 tisoč SIT (87.036 tisoč SIT za tekoče odhodke, 13.100 tisoč SIT za investicijske odhodke).

V letu 2005 je bilo za delovanje ARRS načrtovanih 711.116 tisoč SIT (za tekoče odhodke 682.698 tisoč SIT, za investicije 28.418 tisoč SIT). Dejansko je prejela sredstva v višini 604.009 tisoč SIT, od tega 575.591 tisoč SIT za tekoče odhodke ter 28.418 tisoč SIT za investicijske odhodke. Dodatno je iz sredstev drugih evropskih institucij prejela 4.956 tisoč SIT. ARRS je financirala znanstveno-raziskovalno dejavnost (po denarnem toku) v višini 29.517.047 tisoč SIT (načrtovano 29.747.525 tisoč SIT).

Za leto 2006 je v proračunu načrtovanih 742.019 tisoč SIT (713.319 tisoč SIT za tekoče odhodke, 28.700 tisoč SIT za investicije) za delovanje ARRS. V finančnem načrtu ARRS je predvideno, da naj bi prejela 9.475 tisoč SIT sredstev drugih evropskih institucij. Poleg

tega naj bi financirala znanstveno-raziskovalno dejavnost (po denarnem toku) v višini 33.438.685 tisoč SIT.

Do 30. septembra 2006 je ARRS prejela 455.255 tisoč SIT za svoje delovanje. Zadnja ocena realizacije za leto 2006 za višino financiranja znanstveno-raziskovalne dejavnosti (po denarnem toku) je 33.922.185 tisoč SIT.

Javna agencija za tehnološki razvoj RS

Javna agencija za tehnološki razvoj RS (v nadaljnjem besedilu: TIA) je bila ustanovljena s Sklepom o ustanovitvi Javne agencije za tehnološki razvoj Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 12/04).

V letu 2004 je bilo za delovanje TIA načrtovano 230.000 tisoč SIT. V tem letu je TIA iz državnega proračuna prejela 25.906 tisoč SIT, od tega 11.406 tisoč SIT za tekoče odhodke in 14.500 tisoč SIT za investicijske odhodke.

V letu 2005 je bilo v državnem proračunu za delovanje TIA načrtovano 137.000 tisoč SWIT (96.000 tisoč SIT za tekoče odhodke, 41.000 tisoč SIT za investicijske odhodke). Dejansko je TIA prejela iz državnega proračuna v letu 2005 sredstva v višini 66.353 tisoč SIT, od tega 58.499 tisoč SIT za tekoče odhodke ter 7.855 tisoč SIT za investicije.

Za leto 2006 je za delovanje TIA v proračunu načrtovano 75.000 tisoč SIT. S prerazporeditvami pravic porabe je bilo dodatno zagotovljenih 84.000 tisoč SIT, skupaj 159.000 tisoč SIT. V letu 2006 naj bi se preko TIA izvedli tudi nekateri tehnološki programi Ministrstva za obrambo in Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, skupaj v višini 2.200.000 tisoč SIT.

Do 30. septembra 2006 je bilo za delovanje TIA porabljeno 90.086 tisoč SIT proračunskih sredstev.

Agencija za zavarovalni nadzor

Agencija za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: AZN) je bila ustanovljena na podlagi Zakona o zavarovalništvu ter je pričela s svojim delom 1. 6. 2000. AZN je pravna oseba, ki je pri izvrševanju svojih nalog in pristojnosti samostojna in neodvisna. Sredstva za delo AZN se v skladu z 262. členom Zakona o zavarovalništvu zagotavljajo iz taks in nadomestil ter drugih prihodkov, ki jih ustvari Agencija s svojim poslovanjem. Za svoje delo AZN v letih 2004-2006 ni prejela sredstev iz državnega proračuna.

Agencija za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije

V letu 2001 je bila s sklepom ustanovljena Agencija za telekomunikacije in radiodifuzijo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 60/01). Agencija se je na podlagi zakona o poštnih storitvah (Uradni list RS, št. 42/02) preoblikovala v Agencijo za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije. Agencija se je financirala iz proračunskega

sklada za telekomunikacije. Sredstva iz sklada za telekomunikacije so se zagotavljala na način in pod pogoji, ki jih je določal zakon o telekomunikacijah in letni zakon o izvrševanju proračuna. Tako se je v obdobju od leta 2002 do leta 2004 agencija financirala preko proračunske postavke v okviru finančnega načrta Ministrstva za informacijsko družbo. Vir sredstev na proračunski postavki so bili prihodki sklada za telekomunikacije po 116. členu zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01). V letu 2004 je agencija tako pridobila 1.248.000 tisoč SIT sredstev iz državnega proračuna.

S Sklepom o spremembah Sklepa o ustanovitvi Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 80/04) je agencija spremenila naziv v Agencijo za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: APEK). Hkrati se je spremenil način financiranja. V skladu s 14. členom omenjenega sklepa se APEK financira s prihodki od plačil, ki so določeni z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije, in zakonom, ki ureja poštne storitve. Omenjena sredstva ne gredo preko državnega proračuna, tako da APEK sedaj ne pridobiva sredstev iz proračuna, temveč neposredno preko plačil na podlagi omenjenih zakonov.

Agencija za trg vrednostnih papirjev

Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP) je bila ustanovljena kot neodvisna institucija z zakonom o trgu vrednostnih papirjev, ki je začel veljati 13. 3. 1994. Z uveljavitvijo zakona o trgu vrednostnih papirjev 28. 7. 1999 je zagotovljena kontinuiteta obstoja in delovanja ATVP. Sredstva za delo ATVP se zagotavljajo predvsem iz nadomestil za opravljanje nadzora in taks za odločanje o posamičnih zadevah. Višino nadomestil in taks določa tarifa, ki jo izda Agencija v soglasju z Vlado RS. Za svoje delo ATVP v letih 2004-2006 ni prejela nikakršnih sredstev iz državnega proračuna.

Za odgovor na vprašanje, koliko društev deluje v Sloveniji, se prosimo obrnite na Agencijo za javnopravne evidence in storitve, ki vodi Poslovni register Slovenije. S podatkom o društvih, ki delujejo v javnem interesu, na Ministrstvu za finance ne razpolagamo, zato vam tudi ne moremo posredovati odgovora na vprašanje o porabi proračunskih sredstev s strani le-teh.

Pravilnik o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 13/06) ureja postopek dodelitve sredstev subvencij, posojil in drugih oblik sofinanciranja iz državnega proračuna. Omenjeni pravilnik v 213. členu določa, da se določbe pravilnika ne uporabljajo, če je postopek za dodelitev sredstev urejen s posebnim zakonom ali podzakonskim predpisom. Prav tako se določbe pravilnika ne uporabljajo za financiranje ali sofinanciranje izvajalcev javnih služb, nosilcev javnih pooblastil ali društev, ki delujejo v javnem interesu, če so pogoji za dodelitev sredstev urejeni s posebnim podzakonskim aktom ali sklepom vlade ali pristojnega ministrstva ter

če je število društev omejeno na največ tri v državi, pogoji za dodelitev sredstev pa so urejeni s sklepom vlade ali pristojnega ministrstva.

Predlagamo, da se za bolj natančen odgovor glede dodeljevanja sredstev društvom, tudi o porabi sredstev, obrnete neposredno na resorna ministrstva.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvaniča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 16/06.